

The background of the cover is a dark, almost black, space filled with vibrant, ethereal light trails. These trails are primarily in shades of purple, lavender, and light blue, creating a sense of movement and energy. The trails vary in thickness and density, some appearing as fine, wispy lines while others are more solid and bright. A prominent white arrow points horizontally to the right, positioned in the lower-left quadrant of the image. The overall aesthetic is futuristic and digital, suggesting themes of technology, sound, and human perception.

Ceren Avşar
Ses, Gvde, Zihin

UPAS Yayın

-64-

“Ses, Gvde, Zihin”
Ceren Avşar

Nisan 2026
upas.evvel.org

E-posta
upasnesriyat@gmail.com

Ceren Avşar (1984, İstanbul)

İlk yayımlanan öyküsü 'Sobe'dir (Kaos GL, 2010). Öyküleri ve şiirleri Kaos GL, Velvele, Şenlik, Buzdokuz, Sadece Şiir, Edebiyatist gibi çeşitli mecralarda yayımlandı.

Kitapları:

Tesadüfi Tezahürler, 2021, Anima Yay.

Gelemem Cezalıym, 2022, Ototrof Yay.

Zihin İpleri, 2024, Orlando Yay.

İnkar, 2025, Lando Yay.

Ses, Gvde, Zihin

Çok yer kaplıyor

Tuz kadar, bezelye kadar, kum kadar, tohum kadar,
toprak kadar yer kaplıyor

Küçölüp küçölüp
kalıp küçücük iğne deliğince
ip olsa da geçse
bir yerden ötekine
solucan delikleri nereye gider
nasıl bilinmezse öyle bilinmeze

Ses, gövde, zihin
alıp verilen soluk
fazla geliyor eve, fezaya, evrene

Tükeniyor tükeniyor tükeniyor
azalmıyor
Aşağı dökülen şelale nasıl bitmezse
işte öyle

Yaprak döküyor, çiçek açmıyor,
sürgün vermiyor, göğe uzanmıyor, köklenmiyor

Uyumuyor, uyanmıyor
Boyu uzamıyor
Acaba içti mi yeterince anne sütü
Annesinin sütü yok, annesi yok

Boyu kısalıyor
Oysa ne çok yük yüklendi

Çıkış yok, gidiş yok, dönüş yok
Kendi etrafında dönence

Kaçıyor içine
fare nasıl kaçarsa deliğine

Farenin hacmi var
evi var
dostu, dūřmanı var
Üredikçe ürüyor

O, göze görünmüyor
Üreyeceđi biri yok
Henüz kendinden çođalamıyor
çok yer kaplıyor yine de
bunu marifet bilmiyor

uzam izafi
varlığı izafi

Gidecek gidemiyor
Kalacak kalamıyor

Eriyor, büzüşüyor, genişliyor da
var mı yok mu bilmiyor

Kapısı bir yere açılmıyor
Gelenler, gidenler
O kendine hapis
yemiş müebbet

Koğuşunda sudoku çözüyor
Son işlemde nasıl da her şey yanlış

Baştan başlayan bir baştankara
yuvasını kurmaya
kim bozmuş yuvayı belli değil
muhtemelen kendidir

Çok yer kaplıyor, eski bir masif masa kadar,
Rum evleri kadar, yetimhaneler, kadın sığınma evleri,
hastane acillerindeki kediler kadar

İçeride bir ses var
kedidir kedir
farenin peşindedir

Kaçan kim
Kim kovalayan
belli değil

Beni ye
Beni iç
Yalan

Varmak Harikalar Diyarı'na
yalan
Ayağının bastığı yer kadarsın
gerçek

Beni öl
Beni öl
Beni öl
Gerçek

Hepimizin aynı yere gideceđi
gerçek

Kedi de, fare de, o da, ben de...

Kim bilir nereye
Kozmosun neresine bilinmez
ama buluşacağız aynı yerde

Ölüsü bile
ne çok yer kaplıyor
diye düşünen
börtü böcek, solucan
onu yiyor, bitiriyor

Yok mezarına gelen
Çiçekleri yok, su veren
Nergisleri yok, kokmuyor,
Dalları yok, çiy düşmüyor

Yabani otlar büyüyor mezarında
Onların sana bana, suya, ona
ihtiyacı yok

Olsun, huzurlu,
ölüsü ne de olsa dirisinden az yer kaplıyor
ya da ona öyle geliyor

Yine de sığamıyor toprağa
ne yapsa
yer kaplıyor kimsesizler mezarlığı kadar, patrikhaneler,
camiler, katedraller kadar

Baştan yazılmış sonu
Küçölmek için oturmaktan eğri büğrü
Yırtıyor kefeni

Sararmış kefeni
bedeni morarmış, kaskatı

Cesedi buluyorlar eğri büğrü
Gören sanır ki ölmüş bin yaşında
Gören sanır ki ölmüş bir yaşında

Geri gömeni yok
Korkuyor ahali
merhuma dokunmaya
Kalıyor öyle toprak üstünde
Sanki sümbül soğanı

Dağılıyor ruhu
Biliyorsunuz siz de bunu
Aldığınız her nefeste içinize çekiyorsunuz onu
İçinize alıyorsunuz
Bir kesif koku
Keşfi ölümün

Siz de ölüyorsunuz
Her nefeste
Biliyor musunuz bunu
Bilmezsiniz de bilmeyin
Biliyor burnunuz
ciğerleriniz
Siz istediğiniz kadar inkâr ediniz

Ölüme kořan her ađustos böceđi gibi
ciyakladıkça sesiniz
Zannediyorsunuz ki ölüümü ötelediniz

Yaşam yalan
Ölüm gerçek
Soluk borunuza sorunuz
size şah damarından yakın
bilir o gerçekleri
cevap veremez gerçi

Duramıyorum
Uzuyor uzuyor uzuyor yazı

Haydi koyun noktayı biriniz
Bitmiyor
Ne çok yer kaplıyor
Zengininden kafiye kadar, halk şiirleri, tragedyalar,
günümüz şiirlerinin anlamsızlığı kadar

Dur deyin, yansın kırmızı, her yer yaya geçidi
Bu ne kalabalık
Burası nerenin meydanı

Koyun dedim noktayı
Beni uyandırın
da
geçireyim onu iğne deliğinden

Bak nasıl işlerim kanaviçe
Gergefte bir nokta işlemek dediğim
elimden gelen bu kadar

Beynim oyun oynuyor
Yok kazananı
Ne de olsa Homo Ludens

Susturun beni bu yazdıklarım bir yere varmıyor
Zaman kaybı
Zaman izafi
-dir umarım-

Ezan okunuyor
Ben inanmıyorum tanrıya ama o bana inanıyor

Ben nerede başlıyorum o nerede bitiyor
kim biliyor?

Ben oyum, o ben
Ben varsam var, ben yoksam yok
Kavgaya mahal yok

Oh be
birleřiyoruz gizlice

Ben kimim o kim bilen yok
Ahkâm, ahmak çok
Halk, hak yalan
Melekler, şeytanlar
Sen, ben, gerçek
-tir umarım-

Çok yer kaplıyor çok, peygamberler kadar, kutsal kitaplar
kadar, günahlar, sevaplar kadar

Tufandan beri göz gözü görmüyor

Cennetinde, cehenneminde bana yer yok

Çok yer kaplıyor çok
İnanmıyorsunuz biliyorum
Görmesem inanmazdım ben de
ama gördüm onu rüyamda

Baktım rüyamda, rüya tabirleri kitaplarına
Yorum yok

İnancımız yok
Duacımız yok
Dua çok

Uyanamıyorum, bitmiyor

Bu nasıl karabasan

Musallata musalla

Yorun hayra

Nokta

.

upas

upas.evvel.org

İstanbul, 2026